

Teksty do wykorzystania w piosence roku: 2017/18:

Codzienne zjednoczenie się kapłana z Chrystusem Sługą - Ks. Wojciech Danielski:

Panie, Jezu Chryste, mój jedyny Mistrzu (...) Ty z miłości ku Ojcu, w Duchu Świętym uniżyłeś się posłuszny Jego woli, wyzbyłeś się wszystkiego, aż po śmierć krzyżową i zostałeś wywyższony w chwale zmartwychwstania. Przyjmij także dzisiaj mnie całego na służbę, abym wstępował coraz doskonalej w Twoje ślady. Z miłości ku Tobie, dla zbawienia Braci, moich Bliskich i całego świata — przyjmuję mój krzyż: służby, trudu i cierpień dzisiejszych z wiarą i nadzieją, że przez wszystko mogę się okazać Twoim sługą i nawet w tym, co niepomyślne i nieudane mogę być uczestnikiem Twojego zbawczego krzyża i Twojego zwycięstwa. Zwyciężaj we mnie nad moim egoizmem, ambicją i samowolą. Prowadź mnie tylko Twoją drogą. Nie daj mi tracić czasu i sił na to, co nie byłoby Twoją wolą, wedle której prowadzisz mnie do pełni zbawienia i życia, jak doprowadziłeś oddaną Ci całkowicie Służebnicę Pańską, Maryję, Twoją Matkę. Nie daj mi unikać zadań będących próbą mojej słabości, ale daj podjąć je zaraz z wiarą i nadzieją, że to Duch Święty mnie do nich namaścił i posłał. Nie daj, abym uciekał od ludzi, którzy mnie potrzebują, ani zajmował sobą ludzi, których ja potrzebuję. Spraw, abym im służył z wielkodusznym poświęceniem jako samemu Tobie, który w nich do mnie przychodzisz, i abym był dla nich świadomie i mądrze znakiem Twojej obecności i Twojej nieskończonej miłości pragnącej ich wyzwolenia. Nie daj mi nade wszystko oderwać się od Ciebie, który w tym wszystkim na moje współdziałanie czekasz. (...)

Treść drugiego drogowskazu: Niepokalana. Jest dla mnie najdoskonalszym wzorem Nowego Człowieka oddanego całkowicie w Duchu Świętym Chrystusowi, Jego słowu i dziełu; dlatego oddaje się Jej, rozważam z Nią w różańcu tajemnice zbawienia i naśladowuję Ją.

Treść dziesiątego drogowskazu: Agape, czyli piękna miłość, którą Duch Święty rozlewa w sercach naszych, dzięki której osoba może odnaleźć się w pełni przez bezinteresowny dar z siebie (KDK 24) dla Boga i bliźnich, jest najwyższą formą świadectwa i urzeczywistniania się osoby; dlatego poprzez stałą metanoję, przekreślanie swego egoizmu, naśladowanie Chrystusowego Krzyża, chcę wdrażać się w postawę bezinteresownej służby – diakonii, służąc na wzór Syna Człowieczego wspólnocie Kościoła oraz wszystkim braciom, zwłaszcza najmniejszym i uciśnionym.

Konstytucja Dogmatyczna o Kościele Soboru Watykańskiego II, p. 36: Chrystus, który stał się posłusznym aż do śmierci i dlatego został wywyższony przez Ojca, wszedł do chwały swego Królestwa. (...) Tej władzy udzielił uczniom, aby i oni posiadli stan królewskiej wolności i przez zaparcie się siebie oraz przez życie święte pokonywali w sobie samych panowanie grzechu, co więcej, aby służąc Chrystusowi w bliźnich, przywodzili również braci swoich pokorą i cierpliwością do Króla, któremu służyć - znaczy panować. Albowiem Pan również za pośrednictwem wiernych

świeckich pragnie rozszerzać królestwo swoje, mianowicie królestwo prawdy i życia, królestwo świętości i łaski, królestwo sprawiedliwości, miłości i pokoju, a w królestwie tym samo także stworzenie wyzwolone zostanie z niewoli skażenia na wolność chwały synów Bożych.

p. 24 Konstytucji Duszpasterskiej o Kościele w świecie współczesnym Soboru Watykańskiego II: Człowiek będąc jedynym na ziemi stworzeniem, którego Bóg chciał dla niego samego, nie może odnaleźć się w pełni inaczej jak tylko poprzez bezinteresowny dar z siebie samego.

Modlitwa za wstawiennictwem sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego:

Boże, Ojciec Wszechmogący, dziękujemy Ci za Twojego kapłana Sługę Bożego Franciszka, którego w niezwykle sposób obdarzyłeś łaską wiary konsekwentnej, tak iż swoje życie oddał niepodzielnie na Twoją służbę. Dziękujemy Ci za to, że pozwoliłeś mu gorąco umiłować Twój Kościół i zrozumieć, że najgłębszą zasadą jego żywotności i płodności jest obłubieńcze oddanie siebie w miłości Twojemu Synowi, na wzór Niepokalanej, Matki Kościoła. Dziękujemy Ci również za to, że przez tego kapłana wzbudziłeś na polskiej ziemi Ruch Światło-Życie, który pragnie wychowywać swoich uczestników do posiadania siebie w dawaniu siebie i w ten sposób przyczyniać się do wzrostu żywych wspólnot Kościoła. Bądź uwielbiony, Boże, w Słudze Bożym księdzu Franciszku, w jego życiu i dziele, i racz wślawić swoje Imię, udzielając mi przez jego wstawiennictwo łaski, o którą najpokorniej proszę. Amen.

Akt konstytucyjny ruchu:

NIEPOKALANA, MATKO KOŚCIOŁA

(...) WYZNAJEMY, że Twoja postawa

bezgranicznego, obłubieńczego, oddania się w miłości Chrystusowi jest źródłem Twojej macierzyńskiej płodności w ludzie Bożym.

(...) WYZNAJEMY także, że zjednoczenie z Tobą

w postawie obłubieńczego oddania się Chrystusowi

jest i pozostanie zawsze jedyną, prawdziwą i najgłębszą zasadą żywotności i płodności Kościoła-Matki.

(...) JESTEŚMY PRZEKONANI, że całe dzieło Oazy

opiera się na zrozumieniu tej tajemnicy i nie ma ono innego celu, jak wychowywanie swoich uczestników

do coraz głębszego zrozumienia i zrealizowania postawy

posiadania siebie w dawaniu siebie Chrystusowi i braciom.

JESTEŚMY PRZEKONANI, że taka postawa

jest źródłem nowego życia; dlatego słuszne jest

abyśmy na nowo i bardziej świadomie oddali to dzieło Tobie,

błagając, abys raczyła je przyjąć i uznać za swoje.

JESTEŚMY PRZEKONANI głęboko,

że o tyle tylko staniemy się "Oazą Żywego Kościoła",

o ile w zjednoczeniu z Tobą będziemy realizować

postawę służby i oddania się Chrystusowi w Jego Kościele(...)

Modlitwa całkowita - ks. Wojciech Danielski:

(...) Weź, o Panie, mnie całego, wszystko, co mam, i wszystko, czym jestem. Niechaj Twój Duch oczyści i wydoskonali, i przemieni w ofiarę dla Ciebie całego mnie, ze wszystkimi władzami mego ciała i duszy, ze wszystkimi mocami i słabościami, z którymi mam stać się święty, Tobie poświęcony całkowicie i doskonale.

(...) Weź przeto całe moje siły ciała i ducha, moje zdrowie, mój wygląd, mój głos i moje ruchy, nawet nieświadome – weź wszystkie pomysły, plany i zamiary i całą moją fantazję i wyobraźnię, wszystkie zdolności i możliwości – weź i to, co przyjąłem jako spełnianie Twojej woli lub dźwiganie z Tobą krzyża – oczyść, abym uznał, że wykonam wszystko tylko przez Ciebie i w Tobie, to znaczy, że Ty tego dokonasz we mnie, i że moja ograniczoność, słabość i skłonność do złego nie tylko nie stanie na przeszkodzie Twemu dziełu we mnie i przeze mnie, ale to, w czym jestem słaby, da dostęp Twojej nieskończonej mocy i doprowadzi mnie kiedyś do pełni wielkiej doskonałości Twojej, Jezu Chryste, mój Panie i Królu. Amen.

Modlitwa Krucjaty Wyzwolenia Człowieka:

Niepokalana, Matko Kościoła! Wpatrując się w Ciebie, jako wzór Człowieka w pełni odkupionego i wyzwolonego i dlatego przez miłość bezgranicznie oddanego w Duchu Świętym Chrystusowi, uświadomiamy sobie wieloraką niewolę, w której są uwikłane nasze serca. (...) Chcemy wraz z Tobą (...) stanąć pod krzyżem Chrystusa, wyznając, iż tylko zjednoczenie z Nim w miłości, której wyrazem jest ofiara, może wyzwolić życiodajną i macierzyńską moc dla ratowania tych, którzy stali się niewolnikami dlatego, że utracili zdolność miłowania czyli posiadania siebie w dawaniu siebie.

(...) Święty Maksymilianie Kolbe, naucz nas miłować braci kosztem ofiary z siebie. Amen.